

«Όμηρος και... σεξισμός»

Αφορμή του συγκεκριμένου άρθρου στάθηκε η απαγόρευση διδασκαλίας των ομηρικών έργων στα αμερικανικά σχολεία, με την πρόφαση πως είναι σεξιστικά.

Οι υποστηρικτές του κινήματος πολιτικής ορθότητας κατακεραυνώνουν τον Όμηρο και την Οδύσσεια, λέγοντας πως η μελαγχολική εικοσαετής αναμονή της Πηνελόπης για τον άνδρα της, περνά μια εικόνα σεξισμού και μισογυνισμού, αφού η γυναίκα προβάλλεται υποδουλωμένη. Να σημειωθεί ,φυσικά, πως ανέκαθεν ακαδημαϊκοί και λοιποί έριζαν το έργο του μεγάλου ποιητή, συνεχίζοντας ως και στις μέρες μας.

Καταρρίπτοντας λοιπόν τα επιχειρήματα περί σεξισμού, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στην Ιλιάδα και μια ακόμα εμβληματική προσωπικότητα, που δεν είναι άλλη από την ωραία Ελένη.

Ο Όμηρος παρουσιάζει την Ελένη έτσι ώστε ο καθένας μας να τη φαντάζεται υπέροχα όμορφη ανεξαρτήτως εποχής και προτύπων ομορφιάς που κυριαρχούν. Δεν είναι όμως τυχαίο το γεγονός πως το «ωραία» δεν είναι το μόνο προσωνύμιο της Ελένης.

Λέγεται πως μια ωραία γυναίκα είναι προορισμένη να κατακτιέται από το πιο ισχυρό αρσενικό. Ο Όμηρος όμως βλέπει την ανθρώπινη φύση στη φυσική της πραγματικότητα, γράφει για αυτή. Έτσι πια στους κανόνες του «παιχνιδιού» δεν υπάρχει ο όρος ιδιοκτησία. Η Ελένη, ως πλάσμα της φύσης, είναι άπιστη! (πολλά είναι τα παραδείγματα απιστίας στο ζωικό βασίλειο π.χ. πίθηκος) Η ίδια δεν δεσμεύεται και δεν αποτελεί ιδιοκτησία κανένα.

Βλέπουμε, άρα, καθαρά πως η γυναίκα δεν αντιμετωπίζεται ως αντικείμενο, μα ως ύπαρξη ανεξάρτητη με ανάγκες και ελεύθερη βούληση.

Θα ρωτούσατε: «Υπάρχει λοιπόν ερωτική αναρχία;» Και εδώ έρχεται η Πηνελόπη. Όχι! Η ερωτική αναρχία δεν εισάγεται στα έργα του Ομήρου με το παράδειγμα της πίστης της Πηνελόπης, μετά από δική της επιλογή, να μας το αποδεικνύει.

Τα ομηρικά έργα είναι ένας πολιτισμικός θησαυρός και περνούν μόνο αξίες και μαθήματα σε όποιον τα διαβάσει σωστά και σε βάθος. Κανείς δε θα έπρεπε να στερηθεί την επαφή με τόσο πολύτιμα λογοτεχνικά έργα.

Κοτσώνη Φωτεινή

Μαθήτρια Β' Γυμνασίου